

ВОСЪЧНИ КРИЛА

Въ една стаичка на долния катъ живѣеше старата слугиня съ своето внуче, а горе бѣха стаятъ на богаташитѣ, у които служеше бабичката.

— Довечера е бѣдни вечеръ, миличко, — рече бабата. — Господаритѣ ми поржчаха да те отведа у тѣхъ на коледно дърво. Подаръци ще раздаватъ. И тебе ще дадатъ нѣщичко. А ти пъкъ ще подаришъ на тѣхното момченце ей това: купила съмъ го тая заранъ. Само пази да го не счупишъ, че е крѣхко!

Отъ една книжна кутийка се показва свѣтло порцеланово ангелче съ златисти крилца, — тънки като паяжина, сжщински крила на пеперуда, блѣскави, алмазени, обсипани съ сини и зелени звездици. Очитѣ на момченцето свѣтнаха.